

ФІЛОСОФІЯ ПОЛІТИКИ PHILOSOPHY OF POLITICS

УДК 327.7: 327.56

DOI <https://doi.org/10.26661/hst-2021-9-86-11>

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЇХ РОЛЬ У ВИРІШЕННІ ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ЩОДО ВРЕГУЛЮВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТІВ

© СЕРГІЄНКО Т. І.

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ (Дніпро, Україна)

E-mail: Sergienko7921@gmail.com,

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-4654-9248>

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,

проспект Гагаріна, 26, Дніпро, Дніпропетровська область, 49005, Україна

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, 26 Gagarina Avenue, Dnipro, 49005, Ukraine

© БАБАРИКІНА Н. А.

Національний університет «Запорізька політехніка» (Запоріжжя, Україна)

E-mail: aidcrash@gmail.com,

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-6167-3693>

Національний університет «Запорізька політехніка»,

вул. Жуковського, 64, м. Запоріжжя, Запорізька область, 69063, Україна

National University «Zaporizhzhia Polytechnic», st. Zhukovsky 64, Zaporizhzhia, Ukraine, 69063

Анотація

У статті поведено аналіз останніх досліджень і публікацій стосовно обраної теми, розглянуто поняття міжнародні організації, визначено специфіку політичних конфліктів та розглянуто вплив факторів та роль міжнародних організацій у їх вирішенні на міжнародній арені. **Актуальність теми дослідження** полягає в тому, що сьогодні, в період бурхливого розвитку науково-технічного прогресу, існування держав неможливе без їх взаємодії. Ця взаємодія може здійснюватися через економічні та політичні відносини. Співробітництво між державами здійснюється саме за допомогою міжнародних організацій, які не тільки регулюють міждержавних відносин, а й приймають рішення щодо розв'язання гострих проблем в сфері міжнародних відносин мирними засобами. **Мета статті** полягає у дослідженні міжнародних організацій та їх ролі у вирішенні сучасних політичних конфліктів на міжнародній арені. **Завдання дослідження**: виявити особливості сучасних уявлень про міжнародні організації; визначити специфіку політичних конфліктів та розглянути вплив факторів та роль міжнародних організацій у їх вирішенні на міжнародній арені. **Методологія** полягає в застосуванні аналітичного та системного методів дослідження. **Науковою новизною дослідження** є виокремлення різноманітних ефективних засобів впливу на вирішення сучасних політичних конфліктів на міжнародній арені та встановлення значимості в даному процесі міжнародних організацій. **Перспективою подальших досліджень** є розроблення шляхів протидії політичним конфліктам та формування механізмів за допомогою яких відбудеться їх врегулювання в міжнародному контексті.

Ключові слова: міжнародні організації, політичні конфлікти, зовнішньополітичні конфлікти, міжнародні конфлікти, глобальні проблеми людства, функції міжнародних організацій

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями.

Актуальність обраної теми обумовлена тим, що сьогодні найактуальнішими політичними проблемами для людства є: гонка озброєнь; вирішення регіональних релігійних, військових та політичних конфліктів у різних частинах світу. Це обумовлено тим, що в будь-якому су-

спільстві політичні відносини містять суперечності, оскільки суспільство складається із різних соціальних груп, владних інститутів, індивідів із своїми інтересами. Досліджуючи сучасні уявлення деструктивних явищ які відбуваються сьогодні на міжнародній арені та призводять до політичних та військових конфліктів зазначимо, що вони є результатом тривалої еволюції ідей про конфлікти в сферах суспільної життєдіяльності.

Політичний конфлікт може мати як негативні, так і позитивні функції. Одна з його негативних функцій полягає в тому, що в процесі розвитку і посилення боротьби за владу може бути реалізована політична система, в якій політичні сили конкурують, тобто ситуація може бути дестабілізована. Його основні риси – масштабні політичні перевороти та інші форми політичних конфліктів. Позитивна функція – проявляється в інформуванні громадськості про те, що конфлікт глибоко дозрів всередині політичної системи, і протиріччя і структури розбіжностей з боку окремих осіб та груп допомагають долати їх [5, с. 148].

Формування якісно нової системи міжнародних відносин в умовах глобалізації поглиблює старі і створює нові проблеми та загрози у сфері міжнародної безпеки. Все більше країн втягується у політичні конфлікти які призводять до локальних війн і воєнних конфліктів. Особливою рисою сучасних політичних та військових конфліктів є посилення ролі зовнішніх сил та їх вплив на перебіг цих конфліктів. Шляхом розв'язання даних проблем є припинення гонки озброєнь і роззброєння та вирішення всіх міждержавних суперечок виключно політичними засобами. Ключова роль відводиться міжнародним миротворчим операціям в яких активну участь беруть міжнародні організації, виступаючи основною інституціональною формою співробітництва держав у міжнародному або глобальному базисі, виступаючи організатором міждержавного спілкування в процесі глобальної економічної інтеграції [13, с. 19].

Аналіз останніх досліджень і публікацій, з яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор.

Вивчення проблем міжнародних конфліктів посідають центральне місце в зарубіжних політичних дослідженнях, таких науковців як: Д. Андерхилл, Б. Бейтс, М. Блейк, Т. Ван Дейк, Р. Інглехарт, Дж. Карран, Р. Куусісто, Дж. Лакофф, А. МакРобб, П. Норріс, А. Пенкейк, Дж. Томпсон, А. Туроу, Дж. Хартлі. Щодо вітчизняних дослідників, то варто виокремити роботи В. Бекешкіної, А. Кіссе, В. Небоженка, Е. Степанова, Є. Ходаківського та інших.

Також, зазначимо, що різні аспекти проблеми аналізу чинників безпеки, класифікації загроз економічній та політичній безпеці та механізмів їх локалізації відображені в працях В. Андрійчука, І. Бінька, О. Власюка, З. Варналія, В. Горбуліна, М. Єрмошенка, Я. Жаліла, А. Качинського,

Т. Ковальчука, А. Мокія, В. Мунтіяна, Г. Пастернака-Таранушенка, А. Сухорукова, Ю. Харазішвілі, В. Шлемка та зарубіжних науковців Л. Абалкіна, Г. Вечканова, А. Гранберга, С. Єчкамова, А. Колосова, В. Котилка, А. Кукліна, Є. Олейнікова, А. Татаркіна, В. Тамбовцева, В. Сенчагова, Л. Брауна, Б. Бузана, Х. Мауля, Х. Мальгрема, Х. Моргензана, Л. Мієрі, М. Цілінські. Разом з тим вивчення та аналіз опублікованих за даною проблемою робіт показали, що існує необхідність подальшого розвитку дослідження саме ролі міжнародних організації у вирішенні сучасних політичних конфліктів на міжнародній арені.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття.

Руйнування біполярної міжнародної системи і пов'язані з цим зміни у світовій політиці визначили пріоритетні напрямки політичних досліджень конфліктів в міжнародних відносинах. Для вирішення проблем щодо врегулювання політичних конфліктів як на державному рівні так і на міжнародній арені необхідно сприяти соціальній рівновазі, високому рівню взаємодовіри, взаєморозуміння, громадянській відповідальності та досягнення колективного добробуту [18, с. 294]. Таким чином, за допомогою цих цінностей зменшиться напруженість економічного, політичного, демографічного, етнічного розвитку між окремими регіонами, що сприятиме зменшенню конфліктності як всередині держави так і на міжнародній арені. Якщо ж суперечка призводить до військового конфлікту, то першочерговим завданням стає якнайшвидше його припинення та вдосконалення системи безпеки [8, с. 68]. Найбільш ефективними стратегіями запобігання переростання суперечок в конфлікти і повторного виникнення конфліктів є превентивна дипломатія і превентивне роззброєння. Превентивна дипломатія передбачає використання таких засобів вирішення конфліктних ситуацій, як: переговори, посередництво і примирення. Одним із основних інструментів дипломатії найчастіше розглядаються міжнародні організації, але їх діяльність дещо ширше дипломатичних рамок. Як зазначає, Д. Лікарчук, «вона все більше виходить за межі традиційної інформаційно-координаційної компетенції, набуває власних оперативних функцій, охоплюючи все нові сфери, що представляють інтерес для багатьох, а найчастіше – для більшості держав та людства в цілому» [11].

Тож, зазначимо, що великий вплив на розвиток і спрямованість міжнародних відносин мають

міжнародні організації, оскільки на сьогодні майже всі держави входять до таких організацій. Таким чином, з урахуванням вищезазначеного особливого значення набуває дослідження ролі міжнародних організацій у вирішенні політичних конфліктів та визначення механізмів їх врегулювання на міжнародній арені.

Мета та формування цілей статті (постановка завдання).

Мета статті полягає у дослідженні міжнародних організацій та їх ролі у вирішенні сучасних політичних конфліктів на міжнародній арені.

Завдання дослідження: виявити особливості сучасних уявлень про міжнародні організації; визначити специфіку політичних конфліктів та розглянути вплив факторів та роль міжнародних організацій у їх вирішенні на міжнародній арені.

Виклад основного матеріалу дослідження з обґрунтуванням отриманих наукових результатів.

Реалії сьогодення свідчать, що міжнародні організації відіграють важливу роль у сфері міжнародної безпеки. Вони надають інформацію та поради; підвищують обізнаність у сфері безпеки; фінансують навчання, програми та проекти з багатьох важливих питань, таких як технічні навички, керівництво сектором безпеки, нагляд та

розбудова доброчесності. Також, зазначимо, що міжнародні організації відіграють важливу роль у процесі нормотворчості, підзвітності та верховенства права. Крім того, вони забезпечують канал комунікації між урядами та суспільством, а також між різними країнами, іншими міжнародними органами та суб'єктами, які беруть участь у реформуванні управління та безпеки. Таким чином, основна мета створення міжнародних організацій, це досягнення певних цілей, наприклад, забезпечення миру чи збереження культурних та історичних цінностей.

Вперше, як зазначає Г. Морозов, термін «міжнародна організація» у науковий дискурс увів шотландський учений-юрист Джеймс Лорімер [14, с. 120] приблизно 1867 р. Звертаючись до визначення категорії «міжнародні організації», слід визнати, що у науковій літературі відсутня єдина думка щодо його змісту. Розглянемо деякі визначення більш детально (табл. 1).

Отже, як зазначає О. Кучик, на сучасному етапі можна виокремити три концепції міжнародних організацій, а саме: як інструментів реалізації спільних цілей та інтересів, місця подій і учасників [10]. Тож, міжнародні організації часто розглядаються як інструмент, за допомогою якого держави переслідують власні інтереси. У результаті політичні

Таблиця 1

Підходи до трактування поняття «міжнародні організації»

Джерело	Сутність терміну
Ю. Козак, В. Ковалевський, Н. Логвінова [9].	Міжнародна організація – це об'єднання держав, установ, фізичних осіб, що спільно реалізують програму або мету на основі певних правил і процедур і діяльність яких виходить за національні кордони.
О. Скрипник [20].	Міжнародна організація – це стабільний інститут багатосторонніх міжнародних відносин, який утворюється щонайменше трьома учасниками міжнародних відносин, що мають спільні цілі, для досягнення яких створюють постійні органи, та діють у межах визначених норм та принципів (статут, процедура, членство тощо).
І. Лукашук [12].	Міжнародні організації це організації які засновані міжнародним договором та покликані на постійній основі координувати дії держав-членів відповідно до наданих їм повноважень.
К. Бекашев [2, с. 356].	Міжнародна організація – це об'єднання держав, створене відповідно до міжнародного права і на основі міжнародного договору, для здійснення співробітництва в політичній, економічній, культурній, науково-технічній, правовій та інших галузях, що має необхідну для цього систему органів, права і обов'язки, похідні від прав і обов'язків держав, і автономну волю, обсяг якої визначається волею держав-членів
Р. Каламкарян [7, с. 219].	Міжнародні організації – це об'єднання держав, засновані на основі міжнародного договору для досягнення загальних цілей, що мають постійні органи і діють в інтересах держав-членів з повагою до їх суверенітету
Л. Тимченко, В. Кононенко [21].	Міжнародна організація - це постійно діюче об'єднання держав, створене на основі міжнародного договору з метою вирішення певних завдань, що має необхідну для цього систему органів і самостійні права й обов'язки.
А. Воронкова, Л. Єрохін, Л. Рябенко [4, с. 17].	Міжнародні організації - це добровільні об'єднання держав відповідно до міжнародного права, на основі міжнародних договорів для співпраці, які мають структуру органів управління і загальні цілі.

процеси значною мірою відображають інтереси найвпливовіших держав-членів.

Необхідність створення міжнародних організацій полягає в необхідності об'єднати зусилля держав, розвиваючи спільну програму дій щодо вирішення світових глобальних проблем і, головне, створити умови для її реалізації. Це завдання надзвичайно складне. Адже ми говоримо про країни різної політичної, економічної та соціальної орієнтації, з різним рівнем розвитку, що мають національні, культурні, релігійні, етнічні особливості. Серед чинників, що ведуть до їх виникнення, головують: міжнародний поділ праці, міжнародна економічна інтеграція, політичні стосунки між країнами, глобалізація міжнародних відносин [9, с. 76].

Глобальними є проблеми, які так чи інакше стосуються кожної країни і вирішення яких можливе спільними зусиллями всіх народів. Більшість глобальних проблем виникли й особливо загострилися в середині ХХ ст. внаслідок стрімкого зростання населення світу та стрімкого науково-технічного розвитку. Особливої гостроти, останнього часу набула проблема політичних та військових конфліктів [1, с. 12].

Тенденції розвитку сучасної глобалізації світу дозволяють констатувати зменшення числа класичних міжнародних конфліктів, натомість актуалізується проблема внутрішньополітичних конфліктів, викликані зростаючим сепаратизмом, крайніми формами націоналізму та релігійного фундаменталізму, загрозами транснаціонального тероризму та міжнародної організованої злочинності. Дані конфлікти виникають тоді, коли певні актори прагнуть до несумісних дій, виняткового володіння тими ж ресурсами або політичним впливом. У цьому випадку сторони конфлікту, незважаючи на багатополярні дії, можуть залишатися разом і мати спільні погляди на міжнародний розвиток відносини.

Д. Лікарчук, зазначає, що багато політологів відзначають зростаючу нездатність національних держав адекватно реагувати на нові виклики сучасності. Під сумнів ставиться сама система міжнародних відносин як міждержавних, оскільки процеси глобалізації підривають суверенітет національних держав [11].

Якісних змін зазнала роль міжнародних організацій у міжнародних відносинах. З допоміжних інструментів для вирішення окремих проблем взаємодії суверенних держав вони перетворилися на сегмент міжнародного життя. Міжнародні організації відіграють надзвичайно важливу роль у вирі-

шенні конфліктів. У їхній роботі все більшого значення набуває запобігання конфліктам. Механізм вирішення конфліктів міжнародними організаціями носить переважно політичний характер, але він, безумовно, ґрунтується на міжнародному праві.

Також, зазначимо, що основна відповідальність за запобігання конфліктам лежить на національних урядах, тому що тільки вони мають право утримувати кошти, отримані з бази оподаткування, та розпоряджатися ними в процесі прийняття рішень в кризових ситуаціях. При залученні цих коштів на профілактичні заходи (з метою запобігання міжнародних збройних політичних конфліктів) головним завданням і прагненням влади є, перш за все, зміна кількості жертв та скорочення державних витрат всередині країни. Так, ідея превентивної дипломатії не тільки вивчається, але й повністю підтримується та культивується ООН протягом кількох десятиліть [15, с. 115].

Так як політичні конфлікти становлять серйозну загрозу регіональній та міжнародній безпеці [19, с.253], уряди держав у своїй превентивній діяльності в будь-якому випадку можуть спиратися на міжнародні організації, перш за все, на ті, що перебувають в межах системи Організації Об'єднаних Націй, так як в центрі їх уваги знаходяться питання щодо вирішення політичних та військових конфліктів. До вирішення цих питань залучаються, також, неурядові організації, наприклад «Червоний Хрест» та активно беруть участь неурядові актори.

Залучення міжнародних організацій до реформування безпеки почало зростати в 1990-х роках, коли вони усвідомили, що заходи розвитку, особливо під час і після конфліктів, не можуть бути успішними в умовах загроз. Управління безпекою стало розглядатися як важливий елемент організації, врядування і проектів реконструкції. Крім того, демократичний нагляд за безпекою став важливою умовою партнерства та членства в таких організаціях, як ЄС, НАТО та Рада Європи. З тих пір залучення міжнародних організацій до процесів реформування безпеки перетворилося на безліч заходів і проектів, що перетинаються між собою. Тож розглянемо деякі з міжнародних організацій які займаються керівництвом та реформуванням сфери безпеки.

Так зазначимо, що особливе місце серед всіх міжнародних організацій посідає Організація Об'єднаних Націй (ООН) – це глобальна, універсальна, багатофункціональна, міждержавна організація. Основна місія Організації Об'єднаних

Націй – підтримка міжнародного миру та безпеки. ООН робить це, запобігаючи конфліктам; сприяючи сторонам конфлікту в досягненні миру; виконуючи миротворчу діяльність; створюючи умови для підтримки та зміцнення миру. ООН також сприяє сталому розвитку, захищає права людини та працює задля розвитку та дотримання міжнародного права. Крім того, Організація також координує операції з надання гуманітарної допомоги. Отже, ООН як глобальна, універсальна, багатофункціональна, міждержавна організація, охоплюючи своєю діяльністю майже всі сфери діяльності людства, у тому числі економічну, має надзвичайно великий вплив на формування міжнародних економічних стратегій та бере участь у заходах в галузі безпеки [9].

Що стосується Європейського Союзу, то з самого початку він брав участь у реформуванні безпеки в різних аспектах, включаючи поліцейські та військові операції, зміцнення верховенства права, судової та пенітенціарної системи. Також, зазначимо, що Європейський Союз здійснює заходи щодо реформування безпеки на трьох взаємопов'язаних рівнях: на рівні громад, на рівні держав-членів та спільно з міжнародними організаціями [23].

Міжнародна організація, Рада Європи від початку свого створення в 1949 році в основному займається правами людини, верховенством права, підзвітністю уряду та іншими питаннями врядування. Але з часом ці питання поступово переросли в демократичне управління безпекою, оскільки всі вони невід'ємно пов'язані з безпекою та підзвітністю [17].

Щодо Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ), то зазначимо, що це одна з інституцій Ради Європи, створена 21 січня 1959 року для контролю за дотриманням прав і свобод людини та громадянина, закріплених в Європейській конвенції з прав людини, ратифікованої 1953 році. Основним його завданням у сфері управління безпекою є забезпечення правосуддя у справах про порушення прав людини співробітниками служби безпеки, коли національні суди не втручалися або не втручаються, або у випадках, коли можливості оскарження їхніх рішень вичерпані [3].

Наступною міжнародною організацією яка здійснює демократичний контроль за сферою безпеки є Організація з безпеки та співробітництва у Європі (ОБСЄ). Дана організація є найбільшою регіональною організацією, яка об'єднує 57 країн-учасниць. Відповідно до Гельсінкського Заключного Акту НБСЄ 1975 року, основні сфери

діяльності Організації включають безпеку, співробітництво в галузі економіки, науки, техніки та навколишнього середовища, а також у гуманітарній та інших сферах (права людини, інформація, культура, освіта) [16].

Також, необхідно виокремити сьогодні значення Світового банку в управлінні сектором безпеки. На початку створення у 1944 році повноваження Світового банку не дозволяли йому торкатися питань безпеки. Але зазначимо, що наприкінці 1990 років спроби побудови миру та відновлення вражених конфліктом країн показали важливість демократичного урядування сектором безпеки як передумови розвитку. В результаті чого Світовий банк все більше став долучатися до підтримки реформ безпеки в країнах, що розвиваються або постраждалих від конфлікту [24].

Також, зазначимо, що жодна з наявних на сьогодні колективних систем безпеки не дає безпрецедентні гарантії безпеки, територіальної цілісності, недоторканості кордонів та державного суверенітету як Північноатлантичний альянс або НАТО. Організація Північноатлантичного договору була створена 4 квітня 1949 року для колективної оборони країн Західної Європи та Північної Америки. Одним із основних завдань міжнародної організації НАТО є демократичне керівництво сферою безпеки яке включає і миротворчу діяльність [6].

Отже, враховуючи різноманітність і повноту функцій, можна зробити висновок про те, що діяльність міжнародних організацій впливає на всі сфери життя і певною мірою сприяє їх розвитку. Міжнародні організації в процесі своєї еволюції стали глобальним, всеосяжним явищем, яке суттєво впливає на світову економіку і політику.

Висновки.

Таким чином, підводячи підсумок даного дослідження зазначимо, що сьогодні міжнародна безпека перебуває в стані глибокої системної кризи, сутність якої полягає у руйнуванні основ світового порядку, що виник після Другої світової війни і закріпленого в Статуті ООН, Гельсінському Заключному Акті, у базових документах інших міжнародних організацій, і підтвердженого численними угодами двота багатостороннього характеру.

Серед основних принципів світового порядку – недоторканність кордонів, невтручання у внутрішні справи інших держав, заборона застосування збройної сили чи погрози силою при вирішенні конфліктів, політичне врегулювання суперечок між державами та інші. Усі непорозуміння та конфлікти між державами мають

вирішуватися у форматі міжнародних організацій з питань безпеки – ООН, ОБСЄ та інших.

Також, зазначимо, що сьогодні якісних змін зазнала роль міжнародних організацій у міжнародних відносинах в тому числі і в регулюванні

політичних конфліктів. Міжнародні організації стали сегментом міжнародного життя та перетворилися на допоміжний інструмент для вирішення глобальних політичних проблем співробітництва між суверенними державами.

Список використаних джерел

1. Алексєнко І.В. Глобальні проблеми міжнародних відносин та світової політики: безпековий вимір : підручник. Дніпро : ДДУВС, 2021. 164 с.
2. Бекашев К.А. Международное публичное право : учеб ; 5-е изд., перераб. и доп. М. : Проспект, 2009. 1008 с.
3. Вища рада правосуддя. URL: <http://www.vru.gov.ua/international/13> (дата звернення 18.12.21).
4. Воронкова А.Е., Єрохіна Л.В., Рябенко Л.І. Міжнародні економічні організації : навчальний посібник. К. : ВД «Професіонал», 2006. 352.
5. Даниленко О.Ю., Сергієнко Т.І. Політичний конфлікт як форма політичного розвитку. *Тиждень науки-2020. Юридичний факультет* : тези доповідей науково-практичної конференції, Запоріжжя, 13–17 квітня 2020 р. / редкол.: В.В. Наумик (відпов. ред.). Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2020. С. 148–150.
6. Загальна інформація про НАТО. URL: <http://www.center.gov.ua/component/k2/item> (дата звернення 18.12.21).
7. Каламкарян Р.А. Международное право : учебник. М. : Изд-во Эскмо, 2004. 688 с.
8. Кіндратець О.М. Деякі аспекти розв'язання політичних конфліктів в Україні. *Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»*. Серія: Соціологія. 2016. № 3. С. 204–207.
9. Козак Ю.Г. Міжнародні організації. К. : Центр навчальної літератури, 2007. 440 с.
10. Кучик О. Еволюція поняття міжнародної організації: теоретико-методологічний аспект. URL: https://intrel.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/10/VLNU_Mv_2012_30_6.pdf (дата звернення 18.12.21).
11. Лікарчук Д.С. Роль міжнародних організацій у врегулюванні зовнішньополітичних конфліктів. URL: <http://international-relations.knuvim.edu.ua/article/view/203663/203385> (дата звернення 17.12.21).
12. Лукашук І.І. Международное право: Особенная часть : учебник для студентов юридических факультетов и вузов. Изд. 3-е, перераб. и доп. М. : Волтерс Клувер, 2005. 517 с.
13. Мокій А.І., Яхно Т.П., Бабєць І.Г. Міжнародні організації : навч. посіб. К. : Центр учбової літератури, 2011. 280 с.
14. Морозов Г.И. Международные организации. Некоторые проблемы теории. 2-е изд. Москва : Мысль, 1974. 332 с.
15. Назаровська І.Г. Основні суб'єкти превентивної дипломатії. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2012. Вип. 108 (Ч. I). С. 115.
16. Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ). URL: <https://mtu.gov.ua/content/organizaciya-z-bezpeki-i-spirivobitnictva-v-evropi-obse.html> (дата звернення 18.12.21).
17. Про Раду Європи. URL: <https://www.coe.int/uk/web/kyiv/the-coe/about-coe> (дата звернення 18.12.21).
18. Сергієнко Т.І. Наслідки впливу деструктивних явищ на розвиток українського суспільства в умовах політичної конфліктності в сучасній Україні. *Perspectives of science and education : the 11th International youth conference (August 2, 2019) SLOVO\WORD, New York, USA, 2019*. С. 292–303.
19. Сергієнко Т.І. Роль регіональної політики ЄС у формуванні європейської ідентичності. *Вісник Маріупольського державного університету*. Серія: історія, політологія. 2018, Вип. 22–23. С. 253–262.
20. Скрипник О.М. Історія міжнародних організацій : навч. посібник. Умань, 2011. 226 с.
21. Тимченко Л.Д. Міжнародне право : підручник. Київ : Знання, 2012. 631 с.
22. Ткаченко А.М., Воронкова В.Г., Ткаченко М.О. Міжнародні економічні відносини : навчальний посібник. К. : «Видавничий дім «Професіонал», 2009. 352 с.
23. Цілісність сектору безпеки. *Міжнародні організації*. URL: <https://securitysectorintegrity.com/uk> (дата звернення 18.12.21).
24. Що таке Світовий Банк? URL: <https://www.hneu.edu.ua/shho-take-svitovuj-bank/> (дата звернення 18.12.21).

References

1. Alyeksyeyenko, I.V. (2021). Hlobal'ni problemy mizhnarodnykh vidnosyn ta svitovoyi polityky: bezpekovyy vymir : pidruchnyk. Dnipro : DDUVS. 164.
2. Bekyashev, K.A. (2009). Mezhdunarodnoe pablychnoe pravo : ucheb. 5-e yzd., pererab. y dop. M. : Prospekt. 1008 p.
3. Vyshcha rada pravosuddya. URL: <http://www.vru.gov.ua/international/13> (data zvernennya 18.12.21).
4. Voronkova, A.E., Yerokhina, L.V., & Ryabenko, L.I. (2006). Mizhnarodni ekonomichni orhanizatsiyi : navchal'nyy posibnyk. K. : VD «Profesional». 352 p.

5. Danylenko, O.Yu., & Serhiyenko, T.I. (2020). Politychnyy konflikt yak forma politychnoho rozvytku. *Tyzhden' nauky-2020. Yurydychnyy fakul'tet* : Tezy dopovidey naukovo-praktychnoyi konferentsiyi, Zaporizhzhya, 13–17 kvitnya 2020 r. / redkol.: V.V. Naumyk (vidpov. red.) Zaporizhzhya : NU «Zaporiz'ka politehnika». Pp. 148–150.
6. Zahal'na informatsiya pro NATO. URL: <http://www.center.gov.ua/component/k2/item> (data zvernennya 18.12.21).
7. Kalamkaryan R.A. (2004). *Mezhdunarodnoe pravo* : uchebnyk. M. : Yzd-vo Ėskmo. 688 p.
8. Kindratets' O.M. (2016). Deyaki aspekty rozvyazannya politychnykh konfliktiv v Ukrayini. *Visnyk Natsional'noho universytetu "Yurydychna akademiya Ukrayiny imeni Yaroslava Mudroho"*. Seriya : Sotsiologiya. № 3. Pp. 204–207.
9. Kozak, Yu.H. (2007). *Mizhnarodni orhanizatsiyi*. K. : Tsentr navchal'noyi literatury. 440 p.
10. Kuchyk, O. Evolyutsiya ponyattya mizhnarodnoyi orhanizatsiyi: teoretyko-metodolohichnyy aspekt. URL: https://intrel.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/10/VLNU_Mv_2012_30_6.pdf (data zvernennya 18.12.21).
11. Likarchuk, D.S. Rol' mizhnarodnykh orhanizatsiy u vrehulyuvanni zovnishn'opolitychnykh konfliktiv. URL: <http://international-relations.knukim.edu.ua/article/view/203663/203385> (data zvernennya 17.12.21).
12. Lukashuk, Y.Y. (2005). *Mezhdunarodnoe pravo: Osobennaya chast'* : uchebnyk dlya studentov yurydycheskykh fakul'tetov y vuzov. Yzd. 3-e, pererab. y dop. M. : Volters Kluver. 517 p.
13. Mokiy, A.I., Yakhno, T.P., & Babets', I.H. (2011). *Mizhnarodni orhanizatsiyi : navch. posib*. K. : Tsentr uchbovoyi literatury. 280 p.
14. Morozov, H.Y. (1974). *Mezhdunarodnye orhanyzatsyy. Nekotorye problemy teoryi*. 2-e yzd. M. : Mysl'. 332 p.
15. Nazarovs'ka, I.H. (2012). Osnovni sub'yekty preventyvnoyi dyplomatiyi. Aktual'ni problemy mizhnarodnykh vidnosyn. Vyp. 108 (Chast. I). P. 115.
16. Orhanizatsiya z bezpeky i spivrobitnytstva v Yevropi (OBSYE). URL: <https://mtu.gov.ua/content/organizaciya-z-bezpeki-i-spivrobitnictva-v-evropi-obse.html> (data zvernennya 18.12.21).
17. Pro Radu Yevropy. URL: <https://www.coe.int/uk/web/kyiv/the-coe/about-coe> (data zvernennya 18.12.21).
18. Serhiyenko, T.I. (2019). Naslidky vplyvu destruktivnykh yavlyshch na rozvytok ukrayins'koho suspil'stva v umovakh politychnoyi konfliktnosti v suchasniy Ukrayini. *Perspectives of science and education* : the 11th International youth conference (August 2, 2019) SLOVO\WORD, New York, USA. Pp. 292–303.
19. Serhiyenko, T.I. (2018). Rol' rehional'noyi polityky YES u formuvanni yevropeys'koyi identychnosti. *Visnyk Mariupol's'koho derzhavnoho universytetu*. Seriya: istoriya, politologiya. Vyp. 22–23. Pp. 253–262.
20. Skrypnyk, O.M. (2011). *Istori mizhnarodnykh orhanizatsiy : navch.posibnyk*] Uman'. 226 p.
21. Tymchenko, L.D. (2012). *Mizhnarodne pravo* : pidruchnyk. K. : Znannya. 631 p.
22. Tkachenko, A.M., Voronkova, V.H., Tkachenko, M.O. (2009). *Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny : navchal'nyy posibnyk*. K. : Vydavnychyy dim "Profesional". 352 p.
23. Tsilisnist' sektoru bezpeky. *Mizhnarodni orhanizatsiyi*. URL: <https://securitysectorintegrity.com/uk> (data zvernennya 18.12.21).
24. Shcho take Svitovyy Bank? URL: <https://www.hneu.edu.ua/shho-take-svitovyy-bank/> (data zvernennya 18.12.21).

SERGIENKO, TETIANA

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs (Dnipro, Ukraine)

E-mail: Sergienko7921@gmail.com,

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-4654-9248>

BABARYKINA, NADIYA

National University «Zaporizhzhia Polytechnic» (Zaporizhzhia, Ukraine)

E-mail: aidcrash@gmail.com,

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-6167-3693>

INTERNATIONAL ORGANIZATIONS AND THEIR ROLE IN RESOLVING GLOBAL PROBLEMS FOR THE SETTLEMENT OF POLITICAL CONFLICTS

Abstract

The article analyzes the latest research and publications on the selected topic, considers the concept of international organizations, identifies the specifics of political conflicts and considers the impact of factors and the role of international organizations in resolving them in the international arena. The relevance of the research topic is that today, in a period of rapid development of scientific and technological progress, the existence of states is impossible without their interaction. This interaction can take place through economic and political relations. Cooperation between states is carried out with

the help of international organizations, which not only regulate interstate relations, but also make decisions on solving acute problems in the field of international relations, by peaceful means. The purpose of the article is to study international organizations and their role in resolving current political conflicts in the international arena. Objectives of the study: to identify features of modern ideas about international organizations; identify the specifics of political conflicts and consider the impact of factors and the role of international organizations in resolving them in the international arena. The methodology consists in the application of analytical and systematic research methods. The scientific novelty of the study is the identification of various effective means of influencing the resolution of current political conflicts in the international arena and establishing the importance of international organizations in this process. The prospect of further research is to develop ways to counteract foreign policy conflicts and to form mechanisms through which they will be resolved in the international context.

Keywords: international organizations, political conflicts, foreign policy conflicts, international conflicts, global problems of humanity, functions of international organizations

СЕРГИЕНКО Т. И. – кандидат политических наук, доцент кафедры международных отношений Днепропетровский государственный университет внутренних дел (Днепр, Украина)
E-mail: Sergienko7921@gmail.com
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-4654-9248>

БАБАРЫКИНА Н. А. – кандидат политических наук, доцент кафедры общеправовых и политических наук
Национальный университет «Запорожская политехника» (Запорожье, Украина)
Email: aidcrash@gmail.com
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-6167-3693>

МЕЖДУНАРОДНЫЕ ОРГАНИЗАЦИИ И ИХ РОЛЬ В РАЗРЕШЕНИИ ГЛОБАЛЬНЫХ ПРОБЛЕМ ПО УРЕГУЛИРОВАНИЮ ПОЛИТИЧЕСКИХ КОНФЛИКТОВ

Аннотация

В статье представлен анализ последних исследований и публикаций по выбранной теме, рассмотрены понятия международных организаций, определены специфику политических конфликтов и рассмотрены влияние факторов и роль международных организаций в их решении на международной арене. Актуальность темы исследования состоит в том, что сегодня, в период бурного развития научно-технического прогресса, существование государств невозможно без их взаимодействия. Это взаимодействие осуществляется через экономические и политические отношения. Сотрудничество между государствами осуществляется именно с помощью международных организаций, которые не только регулируют межгосударственные отношения, но и принимают решения по решению острых проблем в сфере международных отношений мирными средствами. Цель статьи состоит в исследовании международных организаций и их роли в разрешении современных политических конфликтов на международной арене. Задачи исследования: выявить особенности современных представлений о интернациональных организациях; определить специфику политических конфликтов и рассмотреть влияние факторов и роль международных организаций в их разрешении на международной арене. Методология основывается на применении аналитического и системного методов исследования. Научной новизной исследования является выделение различных эффективных способов воздействия на разрешение современных политических конфликтов на международной арене и установлении значимости в данном процессе международных организаций. Перспективой дальнейших исследований является разработка путей противодействия политическим конфликтам и формирование механизмов, с помощью которых состоится их урегулирование в международном контексте.

Ключевые слова: международные организации, политические конфликты, внешнеполитические конфликты, международные конфликты, глобальные проблемы человечества, функции международных организаций

© The Author(s) 2021
This is an open access article under
the Creative Commons CC BY license

Received date 30.10.2021
Accepted date 16.10.2021
Published date 16.11.2021

How to cite: Сергієнко Т. І., Бабарикіна Н. А. Міжнародні організації та їх роль у вирішенні глобальних проблем щодо врегулювання політичних конфліктів. HUMANITIES STUDIES : Collection of Scientific Papers / ed. V. Voronkova. Zaporozhzhia : Publishing house "Helvetica", 2021. 9(86). P. 101–108.
doi: <https://doi.org/10.26661/hst-2021-9-86-11>